

દાનિયેલનું પુસ્તક - ચોસઠમો ભાગ

પ્રકટિત ભવિષ્યવાણી: 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ને મહોરબંધીના સમય, ઉત્તરવર્ષા અને ખ્રિસ્તના અંતિમ કાર્ય સાથે જોડવું

Jeff Pippenger
2024-01-28

તાજેતરના લેખોમાં અમે ભવિષ્યવાણીની આત્માના કેટલાક અવતરણોનો ઉલ્લેખ કરતાં આવ્યા છીએ, જે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001થી લઈને માઈકલ ઊભો થાય અને માનવ માટેનો કૃપાકાળ સમાપ્ત થાય ત્યાં સુધીનો એક સમયગાળો દર્શાવે છે. તે સમયગાળા દરમિયાન, કેટલીક ભવિષ્યવાણીય દૃષ્ટાંતો છે, જે અતિ પવિત્ર સ્થળોમાં ખ્રિસ્તના અંતિમ કાર્યને ઓળખાવે છે.

પવિત્રસ્થાનમાં ખ્રિસ્તના કાર્યનું પ્રતિનિધિત્વ દાનિયેલના આઠમા અધ્યાયમાં આવેલી ઉલાઈ નદીની દર્શનમાં કરવામાં આવ્યું છે, અને સિસ્ટર વ્હાઇટે અમને જાણ કરેલી છે કે ઉલાઈ નદીનું દર્શન હવે પરિપૂર્ણ થવાની પ્રક્રિયામાં છે. સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાનમાં પૂર્ણ કરવામાં આવતું અંતિમ કાર્ય, જે હવે પરિપૂર્ણ થવાની પ્રક્રિયામાં છે, તેનું પ્રતિનિધિત્વ વિવિધ પ્રકારની પ્રતીકાત્મક ભવિષ્યવાણીય અભિવ્યક્તિઓમાં કરવામાં આવ્યું છે. અન્ય ભવિષ્યવાણીય પ્રતિનિધિત્વોમાં, તેનું પ્રતિનિધિત્વ મુદ્રાંકનનો સમય, ઉત્તરવર્ષા, ઉદ્ધારકાર્યનો સમાપનકાળ, અને મંદિરની શુદ્ધિ તરીકે કરવામાં આવ્યું છે. આ શબ્દસમૂહોને એકસાથે લાવવું મહત્વપૂર્ણ છે, તેમજ તેમને તેમના યોગ્ય ઐતિહાસિક સંદર્ભમાં સ્થાન આપવું પણ જરૂરી છે.

“તે સમયે, જ્યારે ઉદ્ધારનું કાર્ય સમાપ્ત થવા આવ્યું હશે, ત્યારે પૃથ્વી પર સંકટ આવતું હશે, અને રાષ્ટ્રો ક્રોધિત થશે, છતાં તેઓને નિયંત્રણમાં રાખવામાં આવશે જેથી ત્રીજા દૂતના કાર્યમાં અડચણ ન ઊભી થાય. તે સમયે ‘ઉત્તરવર્ષા,’ અથવા પ્રભુની ઉપસ્થિતિમાંથી આવતો તાજગીભર્યો વરસાવો, આવશે, જેથી ત્રીજા દૂતના પ્રબળ સ્વરને શક્તિ મળે, અને સંતોને તે સમયગાળામાં સ્થિર રહેવા માટે તૈયાર કરવામાં આવે, જ્યારે અંતિમ સાત આપત્તિઓ રેડવામાં આવશે.” Early Writings, 85.

“ત્રીજા દૂતનું કાર્ય” એ “ઉદ્ધારનું કાર્ય” પણ છે, જે “સંતોને તે સમયગાળામાં અડગ ઊભા રહેવા માટે તૈયાર કરે છે, જ્યારે અંતિમ સાત આફતો ઢોળી પાડવામાં આવશે.”

અને જાતિઓ ક્રોધિત થઈ, અને તારો ક્રોધ આવી પહોંચ્યો છે, અને મૃતકોનો સમય આવ્યો છે કે તેઓનો ન્યાય કરવામાં આવે, અને તું તારા સેવકો ભવિષ્યવક્તાઓને, અને પવિત્રોને, અને નાનાં તથા મોટાં—તારા નામનો ભય માનનારાઓને—પ્રતિફળ આપે; અને પૃથ્વીનો નાશ કરનારાઓનો તું નાશ કરે. પ્રકાશિતવાક્ય 11:18.

કૃપાકાળ સમાપ્ત થાય તે પહેલાં જ જાતિઓ ક્રોધિત થાય છે (અને તે જ સમય છે જ્યારે દેવનો ક્રોધ ઢોળવામાં આવે છે), તોય જ્યારે જાતિઓ ક્રોધિત થાય છે, ત્યારે તેઓ “નિયંત્રણમાં રાખવામાં” પણ આવે છે. જે “સમયે” જાતિઓ ક્રોધિત થાય છે, તે ઉદ્ધારના સમાપન કાર્યની શરૂઆતને દર્શાવે છે, અને ઉદ્ધારનું સમાપન કાર્ય દેવના લોકોને મોહર મારવાનું છે.

“ઈશ્વરના સરચા લોકો, જેઓના હૃદયમાં પ્રભુના કાર્યની ભાવના અને આત્માઓના ઉદ્ધારનો ભાર રહેલો હોય છે, તેઓ પાપને હંમેશા તેના યથાર્થ, પાપમય સ્વરૂપમાં જ જોશે. ઈશ્વરના લોકોને સહેલાઈથી ઘેરી બેસતા પાપો વિષે તેઓ સદાય વિશ્વાસુ અને નિર્વિકાર ચલવહારના પક્ષે રહેશે. વિશેષ કરીને ચર્ચ માટેના અંતિમ કાર્યમાં, એટલે કે તે એક લાખ યુગ માલીસ હજારના મુદ્રાંકનના સમયમાં, જેઓ ઈશ્વરના સિંહાસન સમક્ષ નિર્દોષ ઊભા રહેવાના છે, તેઓ ઈશ્વરના નામધારી લોકોના અપરાધોને લઈને અત્યંત ઊંડો શોક અનુભવશે. આ બાબત પ્રભુદ્વારા ભવિષ્યવક્તાની દૃષ્ટિ અંતરૂપ

રજૂઆતમાં બળપૂર્વક દર્શાવવામાં આવી છે, જેમાં અંતિમ કાર્યને એવા પુરુષોના રૂપક હેઠળ દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે જેઓમાંના દરેકના હાથમાં વધનું હથિયાર હતું. તેમનામાંનો એક મનુષ્ય શણનાં વસ્ત્રોમાં પરિધાન કરેલો હતો, અને તેની બાજુએ લેખકની દવાત હતી. ‘અને યહોવાહે તેને કહ્યું, શહેરના મધ્યમાં, યરુશાલેમના મધ્યમાંથી પસાર થા, અને તેમાં થતી સર્વ ઘૂણાસુ પદ ક્ષિયાઓ માટે નિશ્ચિત સમૂક્તિ આપ અને રોદન કરતા મનુષ્યોના કપાળ ઉપર એક ચિહ્ન મૂકી દે.’” Testimonies, volume 3, 266.

રાષ્ટ્રોને આ રીતે રોકવામાં આવ્યા છે કે તેઓ એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનને અટકાવી ન શકે. પ્રકાશિત વાક્યના સાતમા અધ્યાયમાં, રોકીને રાખવામાં આવેલા કોધિત રાષ્ટ્રોને તે જ સમયગાળા દરમિયાન રોકીને રાખવામાં આવેલી ચાર પવનો દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યા છે, અને તે સમયને ચોક્કસપણે એક સમયગાળા તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યો છે.

“આ મુદ્રાંકનના સમયમાં શેતાન હવે દરેક ઉપાયનો ઉપયોગ કરી રહ્યો છે, જેથી દેવના લોકોના મનને વર્તમાન સત્યથી દૂર રાખી શકે અને તેમને ડગમગાવી શકે. મેં એક આવરણ જોયું, જે દેવ પોતાના લોકોને આફતના સમયમાં રક્ષા કરવા માટે તેમની ઉપર ખેંચી રહ્યા હતા; અને જે પ્રત્યેક આત્મા સત્ય પર દૃઢનિશ્ચયી હતો અને હૃદયથી શુદ્ધ હતો, તેને સર્વશક્તિમાનના આવરણથી આવરી લેવો હતો.

“શેતાન આ જાણતો હતો, અને શક્ય તેટલા વધુ લોકોના મનને સત્ય વિષે ડગમગતા અને અસ્થિર રાખવા માટે તે પ્રબળ શક્તિથી કાર્યરત હતો. ...”

“મેં જોયું કે આ મુદ્રાંકનના આ સમય દરમિયાન શેતાન આ રીતોથી કાર્યરત હતો, જેથી ઈશ્વરના લોકોને ભટકાવે, છતરે અને દૂર ખેંચી જાય. મેં કેટલાકને જોયા કે જેઓ વર્તમાન સત્ય માટે દૃઢપણે અડગ ઊભા ન હતા. તેમના ઘૂંટણ કંપી રહ્યા હતા અને તેમના પગ લપસી રહ્યા હતા, કારણ કે તેઓ સત્ય પર દૃઢતાથી સ્થિર ન હતા; અને તેઓ આ રીતે કંપતા હતા ત્યાં સુધી સર્વશક્તિમાન ઈશ્વરનું આવરણ તેમના ઉપર ખેંચી શકાય તેમ નહોતું.”

“શેતાને પોતાની બધી કળાઓ અજમાવીને તેમને જ્યાં તેઓ હતા ત્યાં જ રાખવાનો પ્રયત્ન કર્યો, જ્યાં સુધી મુદ્રાંકન પૂર્ણ ન થાય, જ્યાં સુધી આ આવરણ દેવના લોકો પર ખેંચાઈ ન જાય, અને તેઓ સાત અંતિમ વિપત્તિઓમાં દેવના દહકતા કોપથી રક્ષણ વિના રહી ન જાય. દેવએ પોતાના લોકો પર આ આવરણ ખેંચવાનું શરૂ કર્યું છે, અને જેઓને વધના દિવસે આશ્રય મળવાનો છે, તેઓ બધાં પર તે ટૂંક સમયમાં ખેંચાઈ જશે. દેવ પોતાના લોકો માટે શક્તિપૂર્વક કાર્ય કરશે; અને શેતાનને પણ કાર્ય કરવાની પરવાનગી આપવામાં આવશે.” Early Writings, 43, 44.

સિસ્ટર વ્હાઇટે આ શબ્દો 1851માં લખ્યા હતા, ઈશ્વરના લોકો લાઓદિકેયાની સ્થિતિમાં પ્રવેશ્યા તેના પાંચ વર્ષ પહેલાં, અને “સાત વખત”ના વધારેલા પ્રકાશને નકારી કાઢવાથી મુદ્રાંકન કરવાની પ્રક્રિયામાં વિલંબ કર્યો. તે પ્રકાશે સાત અંતિમ આફતો પહેલાં ઈશ્વરના લોકોને ઢાંકવાના તેમના કાર્યમાં વધારો કરીને તેને પૂર્ણ કરી દીધું હતો. તેના બદલે, ઈશ્વરના લોકોએ બળવો કર્યો અને તેઓને લાઓદિકેયાના જંગલમાં ભટકવા સોંપવામાં આવ્યા, જેમનું પ્રતિક પ્રાચીન ઈઝરાયલના બળવા અને જંગલમાં ભટકવાની ઘટનામાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે. પ્રાચીન ઈઝરાયલના બળવાખોરોમાંથી કેટલાં વચનભૂમિમાં પ્રવેશ્યા? બાઇબલમાં, અથવા Spirit of Prophecy માં, કયો ઉતારો એવો છે જે દર્શાવે છે કે કોઈ લાઓદિકેયનો ઉદ્ધાર પામશે? જવાબ છે, “એકપણ નહીં!” કારણ કે લાઓદિકેયન એટલો જ ખોવાયેલો છે જેટલા પ્રાચીન ઈઝરાયલના તેઓ લોકો, જેઓ જંગલમાં મરી ગયા હતા.

એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર લોકો પર મુદ્રાંકન થવું એ એક સમયગાળો છે, અને તેનો આરંભ ત્રણ વારે થાય છે જ્યારે ચાર દૂત ચાર પવનોને રોકે છે; એ જ સમય એવો પણ છે જ્યારે રાષ્ટ્રો કોધિત થાય છે, છતાં નિયંત્રણમાં રાખવામાં આવે છે. મુદ્રાંકનના આ સમય દરમિયાન દેવ પોતાના લોકોને અંતિમ સાત

આફતોના સમયમાં સિં થર રહી શકે તે માટે તૈયાર કરે છે; અને આ તૈયારીને પોતાના લોકો પર “આવરણ” ઢાંકવામાં આવે છે તેમ દર્શાવવામાં આવી છે; અને તેને ઉદ્ધારના કાર્યને પૂર્ણ કરવા તથા ત્રીજા દૂતના કાર્યને પૂર્ણ કરવા તરીકે પણ દર્શાવવામાં આવી છે. આ બધી દૃષ્ટાંતો દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલી તૈયારી “વર્તમાન સત્ય”ના સ્વીકાર પર આધારિત છે.

જે લોકો “વર્તમાન સત્ય માટે દૃઢપણે ઊભા” રહેશે નહીં, તેઓ જ તેઓ હતા જે “ડગમગી રહ્યા હતા,” કારણ કે તેમનું મન “વર્તમાન સત્ય” પર કેન્દ્રિત ન હતું. તે લખે છે કે તેણે “કેટલાંકને જોયા કે તેઓ વર્તમાન સત્ય માટે દૃઢપણે ઊભા ન હતા. તેમના ઘૂંટણ કંપી રહ્યા હતા, અને તેમના પગ સરકી રહ્યા હતા, કારણ કે તેઓ સત્ય પર મક્કમપણે સ્થાપિત ન હતા, અને સર્વશક્તિમાન દેવનું આવરણ તેમની ઉપર ખેંચી શકાય તેમ ન હતું, જ્યારે તેઓ આ રીતે કંપી રહ્યા હતા.”

“વર્તમાન સત્ય” એ જ “આવરણ” પ્રદાન કરે છે, અને “આવરણ”ને “દેવની મુદ્રા” તરીકે પણ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. “દેવની મુદ્રા”નું પ્રતીકીકરણ તે લોહી દ્વારા થયું હતું, જેણે હિબ્રીઓના ઘરોના દ્વારોને ઢાંકી દીધા હતા, જેથી વિનાશક દૂત તે ઘરોને પસાર કરી જાય જ્યાં દ્વાર લોહીથી “આવૃત” કરાયેલા હતા. “આવરણ” એ જ “મુદ્રાંકન” છે, અને “મુદ્રાંકન” “વર્તમાન સત્ય” દ્વારા સંપન્ન થાય છે.

તેમને તારી સત્યતા દ્વારા પવિત્ર કર; તારું વચન સત્ય છે. યોહાન 17:17.

પ્રત્યેક સુધારાત્મક યજ્ઞવળનો પોતાનો વિશિષ્ટ વિષય રહ્યો છે, અને એક લાખ યુમાળીસ હજારની સુધારાત્મક યજ્ઞવળનો વિષય “ત્રીજા હાયનું ઇસ્લામ” છે. અંતિમ દિવસોમાં “વર્તમાન સત્ય” ત્રીજા હાયનું ઇસ્લામ છે.

“પવિત્ર શાસ્ત્રો સતત ઈશ્વરના લોકો માટે ખુલ્લા થતા રહે છે. દરેક પેઢી માટે વિશેષ રીતે લાગુ પડતું સત્ય હંમેશાં રહ્યું છે અને હંમેશાં રહેશે.” Review and Herald, June 29, 1886.

આ એક વર્તમાન સત્યનો “સંદેશ” છે, જે અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકોને મુદ્રાંકિત કરે છે, અને મુદ્રાંકનનો સમય ત્યારે આરંભ પામે છે એવું દર્શાવવામાં આવ્યું છે, જ્યારે ચાર પવનોને રોકી રાખવામાં આવે છે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે રાષ્ટ્રો ક્રોધિત થયા, અને તે સમયે એક લાખ યુમાળીસ હજારના મુદ્રાંકનનો પ્રારંભ થયો, કારણ કે ઉત્તરવર્ષા, જે “એક સંદેશ” છે, તેનું અનાવૃત થવું શરૂ થયું.

“યોહાનને ચર્ચના અનુભવમાં અતિ ગંભીર અને રોમાંચક રસવાળા દૃશ્યો ખુલ્લા કરવામાં આવ્યા. તેણે ઈશ્વરના લોકોની સ્થિતિ, જોખમો, સંઘર્ષો અને અંતિમ મુક્તિ જોઈ. તે અંતિમ સંદેશાઓનો અભિલેખ કરે છે, જે પૃથ્વીની લણણીને પરિપક્વ બનાવવાના છે—કિંવા તો સ્વર્ગીય ભંડાર માટેના પૂળાં તરીકે, અથવા વિનાશની અગ્નિ માટેના ગાંઠાં તરીકે. તેને અતિ મહત્વના વિષયો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા, ખાસ કરીને અંતિમ ચર્ચ માટે, જેથી જેઓ ભ્રમથી સત્ય તરફ વળવાના હોય તેઓને પોતાના સમક્ષ આવેલાં જોખમો અને સંઘર્ષોની બાબતમાં શિક્ષિત કરવામાં આવે. પૃથ્વી પર શું આવવાનું છે તે વિષે કોઈને અજ્ઞાનમાં રહેવાની આવશ્યકતા નથી.” The Great Controversy, 341.

જ્યારે જાતિઓ ક્રોધિત થઈ, ત્યારે તેઓને એકસાથે રોકી રાખવામાં આવી, અને “અંતિમ વરસાદ” વરસવા લાગ્યો; અને અંતિમ વરસાદ એ “વર્તમાન સત્ય”નો એવો સંદેશ છે, જે દેવના લોકોને મુદ્રાંકિત કરે છે.

“બેટલ ક્રીકમાંનું કાર્ય પણ એ જ પ્રકારનું છે. સેનેટોરિયમના આગેવાનોએ અવિશ્વાસીઓ સાથે મિશ્રણ કર્યું છે, તેમને તેમની પરિષદોમાં ઓછા કે વધુ પ્રમાણમાં પ્રવેશ આપ્યો છે; પરંતુ તે તો જાણે આખો બંધ રાખીને કાર્ય કરવું છે. તેઓમાં એવો વિવેકભેદ નથી કે કોઈ પણ સમયે આપણા ઉપર શું તૂટીને પડવાનું છે તે જોઈ શકે. નિરાશાનો, યુદ્ધનો અને રક્તપાતનો એક આત્મિક કાર્યરત છે, અને સમયના અતિ અંત સુધી તે આત્મિક વધતો જ જશે. જેમ જ દેવના લોકો તેમના કપાળોમાં મુદ્રિત થાય—તે કોઈ એવી મુદ્રા. અથવા છાપ નથી જે જોઈ શકાય, પરંતુ સત્યમાં બુદ્ધિ, ગમ્મય અને આત્મિક એમ બંને રીતે

એવી સ્ત્રિ થરતા પામવી છે કે તેઓ હવાવી શકાય નહીં—જેમ જ દેવના લોકો મુદ્રિત થશે અને ઝંઝોડણી માટે તૈયાર થશે, તેમ જ તે આવશે. હકીકતમાં, તે તો પહેલેથી જ શરૂ થઈ ચૂકી છે. દેવના ન્યાયવિચારો હવે દેશમાં આવી રહ્યા છે, જેથી આપણને ચેતવણી મળે, અને આપણે જાણીએ કે શું આવવાનું છે.”

Manuscript Releases, volume 10, 252.

“મુદ્રાંકન” એ “સત્યમાં સ્થિર થઈ જવું” છે. મુદ્રાંકનની અવધિના સંદર્ભમાં તે લખે છે, “નિરાશાની, યુદ્ધની અને રક્તપાતની એક આત્મા છે, અને તે આત્મા સમયના અતિ અંત સુધી વધતી જશે.” જ્યારે જાતિઓ ક્રોધિત થશે, ત્યારે તેઓને રોકવામાં આવશે, પરંતુ ચાર પવનો તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામેલ “યુદ્ધ અને રક્તપાત” “સમયના અતિ અંત સુધી વધતું જશે.” ત્રીજા શોકનું ઇસ્લામ સમયના અતિ અંત સુધી પોતાના યુદ્ધને ક્રમશઃ ઉગ્ર બનાવે છે, અને એકસો ચુંમાલીસ હજારના સુધારણામાં “વિષય” તરીકે ઇસ્લામની ભવિષ્યવાણીય સમજણ પણ એ જ અવધિ દરમિયાન સમકાળે વધે છે. ઇસ્લામ દ્વારા સિદ્ધ કરવામાં આવેલ આ ક્રમશઃ ઉગ્રતા, એ જ સમયગાળામાં પાછલા વરસાદના ઢોળાવ સાથે સમાનાંતર ચાલે છે, કારણ કે પાછલો વરસાદ એક “સંદેશ” છે.

“સમગ્ર પૃથ્વીના પ્રભુની પાસે ઊભેલા અભિષિક્તો, આવરણ આપતા કરુણ તરીકે શૈતાનને એક વખત અપાયેલ સ્થાન ધરાવે છે. તેમના સિંહાસનને ઘેરી રહેલા પવિત્ર જીવસત્તાઓ દ્વારા, પ્રભુ પૃથ્વીના નિવાસીઓ સાથે અવિરત સંચાર જાળવી રાખે છે. સુવર્ણ તેલ એ તે કૃપાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેના દ્વારા દેવ વિશ્વાસીઓના દીવાઓને સતત પૂરવઠો આપે છે, જેથી તેઓ ઝબૂકે નહીં અને બુઝાઈ ન જાય. જો આ પવિત્ર તેલ દેવના આત્માના સંદેશાઓમાં સ્વર્ગમાંથી ઢોળવામાં ન આવતું હોત, તો દુષ્ટતાની શક્તિઓને માનવો પર સંપૂર્ણ કાબૂ મળી ગયો હોત.”

“જ્યારે આપણે ઈશ્વર દ્વારા આપણાં સુધી પહોંચાડવામાં આવેલા સંદેશાઓને સ્વીકારતા નથી ત્યારે ઈશ્વરનો અપમાન થાય છે. આ રીતે આપણે તે સુવર્ણ તેલનો ઇનકાર કરીએ છીએ, જે તે આપણા આત્માઓમાં ઢોળવા ઇચ્છે છે, જેથી તે અંધકારમાં રહેલાઓ સુધી પહોંચાડવામાં આવે. જ્યારે આ હાકલ આવશે, ‘જુઓ, વરરાજા આવે છે; તમે તેને મળવા બહાર નીકળો,’ ત્યારે જેમણે પવિત્ર તેલ પ્રાપ્ત કર્યું નથી, જેમણે પોતાના હૃદયોમાં ખ્રિસ્તની કૃપાને પોષી નથી, તેઓ મૂર્ખ કન્યાઓની જેમ જાણશે કે તેઓ પોતાના પ્રભુને મળવા તૈયાર નથી. તેલ મેળવવાની શક્તિ તેઓમાં પોતાનાંથી નથી, અને તેમનું જીવન વિનાશ પામે છે. પરંતુ જો ઈશ્વરના પવિત્ર આત્માની માંગ કરવામાં આવે, જો આપણે મૂસા જેવી વિનંતી કરીએ, ‘મને તારો મહિમા બતાવ,’ તો ઈશ્વરનો પ્રેમ આપણા હૃદયોમાં વ્યાપી જશે. સુવર્ણ નળીઓ દ્વારા તે સુવર્ણ તેલ આપણાં સુધી પહોંચાડવામાં આવશે. ‘શક્તિથી નહીં, બળથી નહીં, પરંતુ મારા આત્માથી, સેનાઓના ચહોવા કહે છે.’ ધર્મસૂર્યના તેજસ્વી કિરણોને ગ્રહણ કરીને, ઈશ્વરના સંતાનો વિશ્વમાં પ્રકાશો સમા તેજ આપે છે.” Review and Herald, July 20, 1897.

પછીનો વરસાદ “છાંટા”રૂપે શરૂ થાય છે અને અંતે સંપૂર્ણ ઢોળાવ સુધી વધે છે. પછીના વરસાદના “છાંટા”ની ઓળખ એ રીતે કરવામાં આવે છે કે વરસાદ “માપીને” આપવામાં આવે છે, અને સંપૂર્ણ ઢોળાવ ત્યારે થાય છે જ્યારે તે “માપ વિના” ઢોળવામાં આવે છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ સ્પષ્ટ રીતે એવો સમય દર્શાવે છે જ્યારે પછીનો વરસાદ વરસી રહ્યો હોય છે, અને કેટલાક તેને સ્વીકારે છે, અને કેટલાક સ્વીકારતા નથી. તે સમયે વરસાદ “માપીને” આપવામાં આવી રહ્યો હોય છે, અથવા તે “છાંટા”રૂપે વરસી રહ્યો હોય છે.

કેટલાક લોકો ઓળખી લેશે કે કંઈક બનતું છે, પરંતુ તે તેમને ફક્ત ભયભીત જ કરશે.

“મંડળીઓમાં દેવના સામર્થ્યનું અદ્ભુત પ્રગટીકરણ થવાનું છે, પરંતુ જેઓએ પ્રભુ સમક્ષ પોતાને નમ્ર કર્યા નથી અને સ્વીકારોક્તિ તથા પશ્ચાત્તાપ દ્વારા પોતાના હૃદયનું દ્વંદ્વ ઝાલ્યું નથી, તેમના પર તે કાર્ય કરશે નહીં. જે સામર્થ્યના પ્રગટીકરણથી પૃથ્વી દેવના મહિમાથી પ્રકાશિત થાય છે, તેમાં તેઓ માત્ર એવી જ કોઈ વસ્તુ જોશે, જેને તેઓ પોતાની અંધતામાં જોખમી ગણે છે, એવી કંઈક બાબત, જે તેમના ભયો જાગૃત કરશે, અને તેઓ તેનો વિરોધ કરવા માટે પોતાને સજ્જ કરશે. કારણ કે પ્રભુ તેમની

અપેક્ષાઓ અને કલ્પિત પત આદર્શ મુજબ કાર્ય કરતા નથી, તેઓ આ કાર્યનો વિરોધ કરશે. “શા માટે,” તેઓ કહે છે, “આપણે દેવના આત્માને ઓળખતા ન હોઈએ, જ્યારે આપણે આ કાર્યમાં એટલા ઘણાં વર્ષો થી રહેલા છીએ?” કારણ કે તેમણે દેવના સંદેશાઓની ચેતવણીઓ અને વિનંતીઓને પ્રતિસાદ આપ્યો નહીં, પરંતુ હઠપૂર્વક કહેતા રહ્યાં, “હું ધનવાન છું, અને માલસામાનથી સમૃદ્ધ થયો છું, અને મને કશીની જરૂર નથી.”” Maranatha, 219

“ઘણાં લોકોએ મોટા પ્રમાણમાં અગાઉનો વરસાદ પ્રાપ્ત કરવામાં નિષ્ફળતા અનુભવી છે. દેવએ આ રીતે તેમના માટે જે સર્વ લાભોની વ્યવસ્થા કરી છે, તે બધાં તેમને પ્રાપ્ત થયાં નથી. તેઓ આશા રાખે છે કે જે ખામી રહી ગઈ છે તે પાછળના વરસાદ દ્વારા પૂરી કરવામાં આવશે. જ્યારે કૃપાની અતિ સમૃદ્ધ પરિપૂર્ણતા વરસાવવામાં આવશે, ત્યારે તેઓ તે સ્વીકારવા માટે પોતાના હૃદયો ખુલ્લા કરવાનો ઇરાદો ધરાવે છે. તેઓ ભયાનક ભૂલ કરી રહ્યા છે. માનવ હૃદયમાં પોતાની જ્યોતિ અને જ્ઞાન આપીને દેવએ જે કાર્ય શરૂ કર્યું છે, તે સતત આગળ વધતું રહેવું જોઈએ. દરેક વ્યક્તિએ પોતાની જરૂરિયાતનો સ્વયં અનુભવ કરવો જોઈએ. હૃદયને દરેક અશુદ્ધિથી ખાલી કરવું જોઈએ અને આત્માના નિવાસ માટે શુદ્ધ કરવું જોઈએ. પાપની કબૂલાત અને તેના ત્યાગ દ્વારા, આતુર પ્રાર્થના દ્વારા અને પોતાની જાતને દેવને સમર્પિત કરવાથી, પ્રારંભિક શિષ્યોએ પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે પવિત્ર આત્માના ઉડેલાણ માટે પોતાની તૈયારી કરી હતી. એ જ કાર્ય, પરંતુ વધુ મોટા પ્રમાણમાં, હવે થવું જોઈએ. ત્યાર પછી માનવી સાધનને માત્ર આશીર્વાદ માટે વિનંતી કરવી અને પ્રભુ તેની વિષેનું કાર્ય પૂર્ણ કરે તેની રાહ જોવી હતી. કાર્યનો આરંભ દેવએ કર્યો હતો, અને તે પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ પણે કરશે, મનુષ્યને યેશુ ખ્રિસ્તમાં સંપૂર્ણ બનાવતા. પરંતુ અગાઉના વરસાદ દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલી કૃપાની અવગણના કદી હોવી જોઈએ નહીં. માત્ર તેઓ જ, જે તેમને મળેલી જ્યોતિ અનુસાર જીવતાં હોય, વધુ જ્યોતિ પ્રાપ્ત કરશે. જો આપણે દૈનિક રીતે સક્રિય ખ્રિસ્તી સદ્ગુણોના પ્રત્યક્ષ પ્રદર્શનામાં આગળ વધતા ન હોઈએ, તો પાછળના વરસાદમાં પવિત્ર આત્માની પ્રગટતાઓને આપણે ઓળખી શકીશું નહીં. તે કદાચ આપણા આજુબાજુનાં હૃદયો પર વરસી રહ્યો હોય, છતાં આપણે તેને ન તો ઓળખી શકીશું, ન તો સ્વીકારી શકીશું.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

આ ઉદ્દરણમાં તે દર્શાવે છે કે એક એવો સમય આવે છે જ્યારે “કૃપાની અતિ સમૃદ્ધ પરિપૂર્ણતા અર્પણ કરવામાં આવશે,” આ રીતે તે એવો સમય નિર્દિષ્ટ કરે છે જ્યારે પાછલો વરસાદ અપરિમિત પ્રમાણમાં વરસાવવામાં આવે છે. તે હકીકતના સંબંધમાં, તે દર્શાવે છે કે માત્ર તેઓ જ, જે તેમને પ્રાપ્ત થયેલા પ્રકાશ અનુસાર જીવતા હોય છે, તેઓને વધુ પ્રકાશ પ્રાપ્ત થશે. આ સિદ્ધાંતમાં સ્પષ્ટ છે કે પ્રકાશ (જે વર્તમાન સત્ય છે) ક્રમશઃ વધે છે. અંતિમ વાક્યોમાં તે એવો સમય દર્શાવે છે જ્યારે પાછલો વરસાદ વરસી રહ્યો છે, અને કેટલાક તેને ઓળખી રહ્યા છે અને સ્વીકારી રહ્યા છે, જ્યારે અન્ય નથી. જો તમે સંદેશાને ઓળખતા નથી, જે પાછલો વરસાદ છે, તો તમે તેને પ્રાપ્ત નહીં કરો.

“અમે પાછલા વરસાદ માટે રાહ જોવી નહીં જોઈએ. તે દરેક એવા લોકો પર આવવાનો છે, જે આપણા પર વરસતી કૃપાના શીતળ ઝાકળ અને વરસાઝરાંને ઓળખશે અને સ્વીકારી લેશે. જ્યારે અમે પ્રકાશના ટુકડાં ભેગા કરીએ છીએ, જ્યારે અમે ઈશ્વરની નિશ્ચિત દયાઓની કદર કરીએ છીએ—તે ઈચ્છે છે કે અમે તેના પર વિશ્વાસ રાખીએ—ત્યારે દરેક વચન પૂર્ણ થશે. [યશાયાહ 61:11 quoted.] આખી પૃથ્વી ઈશ્વરની મહિમાથી ભરાઈ જવાની છે.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

જ્યારે ક્રોધિત જાતિઓને અટકાવી રાખવામાં આવે છે તે સમયે અંતિમ વરસાદ “માપવામાં” આવવા લાગે છે. જ્યારે “કૃપાની અતિ સમૃદ્ધ પરિપૂર્ણતા અર્પણ કરવામાં આવશે,” ત્યારે તે એ સમયની ઓળખ આપે છે જ્યારે અંતિમ વરસાદ અપરિમિત રીતે વરસાવવામાં આવે છે.

એ સમય દરમિયાન, જ્યારે જાતિઓ કુલેધિત થાય છે, છતાં પણ અટકાવવામાં આવેલી હોય છે, ત્યારે ઉત્તરવર્ષા વરસવા માંડે છે, પરંતુ તે “માપેલી” હોય છે, કારણ કે તે સમયે ચર્ચ ઘઉં અને નિંદામણથી મિશ્રિત હોય છે. આ એવી વર્ષા છે જે ઘઉં અને નિંદામણ બંનેને પરિપક્વતા સુધી પહોંચાડે છે, અને ઉત્તરવર્ષા વર્તમાન સત્ત્વનો એવો સંદેશ છે, જેને તો ઓળખવામાં આવે છે અને સ્વીકારવામાં આવે છે, અથવા નથી. આ સર્વભવિષ્યવાણીય ધારણાઓ પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં સ્પષ્ટ રીતે ઓળખાવવામાં આવી છે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ ઉત્તરવર્ષા “છાંટવા” માંડી, અને તે ક્રમશઃ વધતી જાય છે, જ્યારે સુધી મધરાત્રીના પોકારનો સંદેશ આવી પહોંચે અને બુદ્ધિ, શાળી તથા મૂર્ખ કન્યાઓ સદાકાળ માટે અલગ પડી જાય.

પછી જ્ઞાનીજનને ધ્વજરૂપે ઊંચા ઉઠાવવામાં આવે છે, જેથી દેવના અન્ય ઝુંડને બાબેલમાંથી બહાર બોલાવવામાં આવે; અને ત્યાર પછી ઉત્તરવર્ષા અપરિમિત રીતે ઢોળવામાં આવે છે, અને માઈકલ ઊભા થાય તથા માનવીય કૃપાકાળ સમાપ્ત થાય ત્યાં સુધી સતત વરસતી રહે છે.

“મેં જોયું કે જ્યાં સુધી પવિત્રસ્થાને ઈસુનું કાર્ય પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી ચાર દૂત ચાર પવનોને રોકીને રાખશે, અને ત્યાર પછી સાત અંતિમ આફતો આવશે.” Early Writings, 36.

ચાર પવનોને રોકી રાખવાનું, અંતિમ દિવસોમાં થવા દેવામાં આવતાં વધતા જતા દંડનિવેડાઓ ઉપર દેવના પ્રભુત્વપૂર્ણ નિયંત્રણનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. એક લાખ ચુંમાલીસ હજારનાં મુદ્રાંકનના સમયમાં ચાર દૂતો ચાર પવનોને રોકી રાખે છે, પરંતુ તે સમયગાળામાં “નિરાશાનો, યુદ્ધ અને રક્તપાતનો આત્મા” રહેલો છે, અને તે આત્મા વધશે. જ્યારે દેવનાં સંતાનોમાંના છેલ્લાને મુદ્રાંકિત કરવામાં આવશે, ત્યારે મીખાયલ ઊભો થશે અને ચાર પવનો સંપૂર્ણપણે મુક્ત કરવામાં આવશે, અને છેલ્લી સાત આફતો આવશે.

પ્રકાશિતવાક્યના અગિયારમા અધ્યાયના “મહાન ભૂકંપની ઘડી”માં, દાનિયેલના નવમા અધ્યાયના “કષ્ટમય સમય”માં, જ્યારે રસ્તો અને ભીંત પૂર્ણ થાય છે, ત્યારે એવો સમય આવે છે જ્યારે “રાષ્ટ્રો કોધિત થશે.” તે સમયગાળામાં, પાછલો વરસાદ “માપે” વરસાવવામાં આવશે. યશાયા તે સમય ઓળખાવે છે જ્યારે પાછલો વરસાદ માપવામાં આવે છે, અને તે તે સમયને “પૂર્વ પવનના દિવસ” તરીકે ચિહ્નિત કરે છે. “પૂર્વ પવનનો દિવસ” 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 હતો.

આગામી લેખમાં આપણે ઉત્તરવર્ષાની “માપણી” વિષે વિચારણા ચાલુ રાખીશું, પરંતુ એ સ્મરણમાં રાખવું જોઈએ કે હબક્કુકની પવિત્ર પાટિયાઓ પર ઇસ્લામના ત્રણ “હાય” તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામેલો મિલરના સ્વપ્નનો રત્ન, છેલ્લા દિવસોમાં, જ્યારે મિલરે તેને પ્રથમ વાર એકત્ર કર્યો હતો તે સમય કરતાં દસ ગણો વધુ તેજસ્વી પ્રકાશિત થવાનો છે.

“એક પ્રસંગે, જ્યારે હું ન્યૂ યોર્ક શહેરમાં હતી, ત્યારે રાત્રિકાળમાં મને એવા મકાનો જોવા માટે બોલાવવામાં આવી, જે માળા પર માળા સ્વર્ગ તરફ ઊંચાં ઉઠતાં હતા. આ મકાનો અગ્નિપ્રતિરોધક હોવાના દાવા સાથે ઊભાં કરવામાં આવ્યા હતા, અને તેઓ તેમના માલિકો અને નિર્માતાઓના ગૌરવ માટે બાંધવામાં આવ્યા હતા. આ મકાનો વધુ ને વધુ ઊંચાં ઉઠતાં ગયા, અને તેમાં અતિ મોંઘી સામગ્રીનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. જેમના આ મકાનો હતા, તેઓ પોતાને આ પ્રશ્ન પૂછતા ન હતા: ‘અમે દેવનું શ્રેષ્ઠ રીતે ગૌરવ કેવી રીતે કરી શકીએ?’ પ્રભુ તેમના વિચારોમાં નહોતા.”

“મેં વિચાર્યું: ‘અરે, જે લોકો આ રીતે પોતાના સાધનોનું રોકાણ કરી રહ્યા છે, તેઓ જો પોતાનો માર્ગ એવો જોઈ શકતાં જેમ દેવ તેને જુએ છે! તેઓ ભવ્ય ઇમારતો ઊભી કરી રહ્યા છે, પરંતુ બ્રહ્માંડના શાસકની દૃષ્ટિએ તેમનું આ આયોજન અને ઉપાય કરવું કેટલું મૂર્ખામીભર્યું છે. તેઓ હૃદય અને મનની સર્વ શક્તિઓ સાથે આ અભ્યાસ કરતાં નથી કે તેઓ દેવને કેવી રીતે મહિમાવંત કરે. તેઓ આ વાતથી, મનુષ્યના પ્રથમ કર્તવ્યથી, દૃષ્ટિ ગુમાવી બેઠા છે.”

“જેમ જેમ આ ભૂંડ ય ઇમારતો ઊભી થતી ગઈ, તેમ તેમ તેના માલિકો મહત્ત્વાકાંક્ષી ગર્વથી આનંદિત થતા રહ્યા. કે તેમની પાસે પોતાની સ્વસંતોષની તૃષ્ણા પૂર્ણ કરવા અને પોતાના પાડોશીઓમાં ઈર્ષ્યા જગાડવા માટે ધન હતું. તેઓએ આ રીતે જે ધન તેમાં લગાડ્યું હતું, તેમાંનો ઘણો ભાગ દબાણ કરીને, ગરીબોને કચડીને મેળવવામાં આવી ચો હતો. તેઓ ભૂલી ગયા હતા કે સ્વર્ગમાં દરેક વેપારિક વ્યવહારનો હિસાબ રાખવામાં આવે છે; દરેક અયોગ્ય સોદો, દરેક કપટી કૃત્ય, ત્યાં નોંધાયેલું છે. એવો સમય આવી રહ્યો છે જ્યારે મનુષ્યો પોતાની છેતરપિંડી અને ઘૃષ્ટતામાં એવી હદ પહોંચી જશે કે પ્રભુ તેમને તેનાથી આગળ વધવા દેશે નહીં, અને તેઓ જાણી લેશે કે યહોવાહની સહનશીલતાની એક મર્યાદા છે.”

પછી મારા સમક્ષ જે દૃશ્ય પસાર થયું તે અગ્નિ-આપત્તિનું હતું. મનુષ્યોએ ઊંચી અને કથિત રીતે અગ્નિરોધક ઇમારતોને જોઈને કહ્યું: ‘આ તો સંપૂર્ણપણે સુરક્ષિત છે.’ પરંતુ આ ઇમારતો એવું જાણે ડામરથી બનેલી હોય તેમ ભસ્મ થઈ ગઈ. વિનાશને અટકાવવા માટે અગ્નિશામક યંત્રો કશું જ કરી શક્યાં નહીં. અગ્નિશામક કર્મચારીઓ યંત્રો ચલાવવામાં અસમર્થ રહ્યા.

“મને સૂચના આપવામાં આવી છે કે જ્યારે પ્રભુનો સમય આવશે, જો ગર્વીલા અને મહત્ત્વાકાંક્ષી માનવોના હૃદયોમાં કોઈ ફેરફાર ન થયો હોય, ત્યારે મનુષ્યો જાણશે કે જે હાથ ઉદ્ધાર કરવા માટે શક્તિશાળી હતો, તે નાશ કરવા માટે પણ શક્તિશાળી રહેશે. કોઈ પણ પૃથ્વીજન્ય શક્તિ દેવના હાથને અટકાવી શકતી નથી. જ્યારે દેવનો નિયુક્ત સમય આવશે કે મનુષ્યોને તેમના દ્વારા તેમની વ્યવસ્થાની અવગણના કરવા બદલ અને તેમની સ્વાર્થી મહત્ત્વાકાંક્ષા બદલ પ્રતિફળ આપવું, ત્યારે ઇમારતોના નિર્માણમાં એવી કોઈ સામગ્રી વાપરી શકાશે નહીં કે જે તેમને વિનાશથી બચાવી શકે.”

Testimonies, volume 9, 12, 13.